

Til alle kommuner

Jord & Affald
J.nr. mst-779-00126
Ref. bpc
Den 1. juli 2010

Præcisering af § 60, stk. 4 og 5 og adgangen til at gebyrfinansiere et kapacitetsgebyr i ordninger, hvor der ikke længere er ubetinget benyttelsespligt

Flere kommuner har efterspurgt en nærmere fortolkning af affaldsbekendtgørelsens § 60, stk. 4 og 5 end, hvad der følger af Miljøstyrelsens vejledende udtalelse om affaldsbekendtgørelsens gebyrbestemmelser af 17. februar 2010.

Miljøstyrelsen finder derfor anledning til at præcisere sin vejledning om særligt bestemmelsen i affaldsbekendtgørelsens § 60, stk. 4.

Affaldsbekendtgørelsens § 60, stk. 4

Efter bestemmelsens ordlyd har en virksomhed krav på fritagelse for genbrugspladsgebyret efter affaldsbekendtgørelsens § 60, stk. 4, hvis den kan dokumentere, at virksomheden selv håndterer alt sit affald til nyttiggørelse. Hensigten er, at en virksomhed skal fritages for genbrugspladsgebyret, hvis den anmoder om det og samtidigt kan dokumentere, at den slet ikke anvender genbrugspladsen. Det er op til den pågældende kommune, under overholdelse af bl.a. ligheds- og proportionalitetsprincippet, at vurdere, hvilken dokumentation herfor, der er tilstrækkelig.

Det er Miljøstyrelsens vurdering, at i hvert fald følgende forhold vil skulle dokumenteres for, at et krav om fritagelse fra genbrugspladsgebyr er godtgjort:

For kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald og andet affald til nyttiggørelse vil det skulle dokumenteres, at dette affald enten er eksporteret eller håndteret af en indsamlingsvirksomhed for kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald.

For det affald, som fortsat er omfattet af kommunale ordninger, som virksomheden har benyttelsespligt til, vil en dokumentation bestå i, at virksomheden dokumenterer, at den afleverer alt sit forbrændings- og deponeringsegnete affald i overensstemmelse med kommunens indsamlings- og/eller anvisningsordning.

Opkrævning af "kapacitetsgebyr"

Miljøstyrelsen er fra flere sider blevet spurgt, hvordan kommunerne fremover skal finansiere den kapacitet, de qua kapacitetsforpligtelsen, fortsat er forpligtet til at kunne stille til rådighed for virksomheder i ordninger, hvor der ikke længere er en ubetinget benyttelsespligt. Det drejer sig om genbrugspladsordningen og indsamlingsordninger for farligt affald.

Miljøstyrelsen har konsulteret Konkurrencestyrelsen i forhold til, om det vil være i strid med konkurrencereglerne at gebyrfinansiere udgifterne til en kapacitet, som til enhver tid skal kunne stilles til rådighed for virksomheder, som måtte ønske at benytte en af ordningerne (igen).

Konkurrencestyrelsens tilbagemelding er, at så længe udgifterne er begrundet i faktiske omkostninger og ikke overstiger et mindre beløb på samlet ca. 100-150 kr. pr. ordning pr. år pr. virksomhed, vil det næppe være i strid med konkurrencereglerne.

På den baggrund er det Miljøstyrelsens vurdering, at kommunerne, over administrationsgebyret, kan opkræve et mindre beløb hos virksomheder i kommunen for at stille genbrugspladser og en indsamlingsordning for farligt affald til rådighed for virksomhederne. I de kommuner, som måtte have anvisningsordninger for farligt affald, kan et sådant gebyr ikke opkræves. Virksomheder, som er omfattet af § 60, stk. 1- 3 og 5 kan og skal dog ikke opkræves administrationsgebyr og derfor heller ikke dette "kapacitetsgebyr".

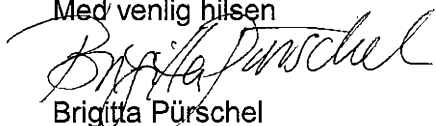
Affaldsbekendtgørelsens § 60, stk. 5

For så vidt angår affaldsbekendtgørelsens § 60, stk. 5 følger det af denne bestemmelse, at kommunen *kan* fritage virksomheder fra et eller flere af gebyrerne (f.eks. dagrenovation, farligt affald eller genbrugspladsordningen), hvis kommunen kan lægge til grund, at virksomheden ikke har en egentlig affaldsproduktion.

Heri ligger, som også beskrevet i ovennævnte vejledende udtalelse, at kommunen ikke er forpligtet til at fritage virksomheder efter bestemmelsen. Kommunen er dog forpligtet til konkret at vurdere eventuelle ansøgninger om fritagelse efter bestemmelsen. Det er i den forbindelse op til kommunen at vurdere, hvorvidt der er tilstrækkeligt grundlag for at antage, at en virksomhed ikke har en egentlig affaldsproduktion. Kommunen er i sin afgørelse bl.a. forpligtet af det forvaltningsretlige lighedsprincip, hvorefter ens sager skal behandles ens.

For begge fritagelsesbestemmelserne gælder, at disse indeholder et væsentligt element af skøn, som skal foretages af den enkelte kommune. Det er Miljøstyrelsens opfattelse, at den enkelte kommune – meget gerne i samarbejde med andre kommuner for at opnå større ensartethed - må fastlægge sin egen administrationspraksis i forhold til kravene til dokumentation (§ 60, stk. 4) og i forhold til, hvornår det kan lægges til grund, at en virksomhed ikke har en egentlig affaldsproduktion.

Med venlig hilsen

Brigitta Pürschel